

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים

שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

שביעי של פסח

הקב"ה לא מוותר על אף יהודי

ביום השביעי של חג הפסח נבקע הים לבני ישראל - נס קריעת ים סוף. במדרש תנחומא מובא שהים נבקע פעם נוספת עבור שני אנשים דתן ואבירם. שניים אלו ראו שהים עומד להסגר, שבו בחזרה לחוף והתלבטו מה לעשות?! לחזור למצרים? -לא כדאי תהיה מהפכה, יקום מלך חדש לך תדע מה יעשה לנו... ללכת עם בני ישראל? למי יש כח לכל ה"בלאגן" הזה?! לבסוף החליטו ללכת עם בני ישראל אך היה מאוחר בני"י כבר היו בצד השני. הקב"ה בקע להם את הים בשנית ועברו.

בואו לרגע נתבונן מי היו השניים הללו: מסופר שכשמשה יוצא לראות בסבולתם של אחיו ביום השני: "ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים" מי היו? דתן ואבירם והם שאמרו "נתנה ראש ונשובה מצרימה" (במדבר יד) שהמרו על ים סוף והן שהותירו מן המן דכתיב "ויותירו אנשים ממנו עד בקר" (שמות טז) והם שיצאו ללקוט ולא מצאו, והם היו במחלקתו של קרח שנאמר: "הוא דתן ואבירם" שהן עמדו ברשתות מתחלה ועד סוף. וההוכחה לכך כשמשה מוכיחן: "ויאמר לרשע למה תכה רעד" - למה תכה רשע כמותך?! והחצוף עונה לו: "ויאמר מי שמך לאיש?! ועדיין אין אתה איש ועודך נער ותרצה להיות שר ושופט עלינו?! משה סובל מהם לכל אורך הדרך וגם לאחר שנבקע להם הים

מסקנה: ה' לא מוותר על אף יהודי שמראה קצת רצון לחזור לעם ישראל... אז איך עושים את זה? רצון לא תמיד מספיק - נדרשת תפילה. אדם יתבע על זה (לאחר 120 שנה) שלא ביקש עזרה מה' לשוב בתשובה...

משל לרופא מתלמד בחדר המיון שמנהל המחלקה הודיע לו: "תאלץ להישאר היום לבד במחלקה", "טוב אין לי ברירה אשאר... אבל זה לא מסוכן?!". תראה, הסביר המנהל "באם תרגיש שאתה לא מסתדר או אם יש משהו חריג התקשר אלי או אל סגני, אנו נדאג לתגבר אותך ולמצוא פיתרון הולם" הרופא המתחיל ניסה את כוחו ורץ מחדר לחדר ומחולה לחולה פה נותן תרופה שם מנשים, לא נשם אף לרגע. אך לשווא, חולים החלו למות ולאבד הכרה... כמובן שלמחרת הכותרות זעקו: "זוועה בבית החולים: ד"ר נעצר באשמת גרימת מוות ברשלנות.. ובבית המעצר- מנהל בית החולים שומע את בכיו של הד"ר אתם לא מתביישים?! הרי רצתי בכל הכח מחולה לחולה ומחדר לחדר כמעט התמוטטתי, ואתה עוד מאשים אותי?! במקום להעריך את עבודתי?! תראה, אמר המנהל "אני יודע איך ניסית להתמודד מול הכל, אפילו הצלחת עם חלק מהמאושפזים, אבל בוודאי שאתה לא יכול לבד, ואף אחד לא דורש את זה ממך, למה לא התקשרת אלי? למה לא ביקשת עזרה?! היינו מיד שולחים..."

אנחנו כל כך רוצים להתעלות בכל מיני דברים. רוצים להתחזק בכל דבר טוב. ומנסים מעבר לכוחותינו לפעמים. וזה לא הולך... אחר כך עוד תובעים אותנו?!... אבל שכחנו דבר אחד: להזעיק עזרה. לבקש מה' במילים שלנו ולומר: "אני לא מסוגל עוד... עזור לי להתגבר על אי' ב' ג'... אני לא יכול לבד!..."

הבה נזכור שני דברים: הקב"ה איננו מוותר על אף יהודי ועלינו מוטלת החובה לבקש עזרה כשאנו מרגישים שהדבר מעבר ליכולותינו...

חג כשר ושמח

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת

www.dvartora.co.il